

Mags: L'Ascensió

Introducció

La Capella Silverman, va ser creada a posterioritat del Sr. Silverman. De fet, va ser la seva mort el que la va crear. I aquí és on comença la nostra història...

Antecedents històrics

El Sr. Silverman

"Silverman era intocable per als Garou, ja que com el seu nom indica, era fet de plata"

-Paraules de Plata, Philodox Contemplaestrelles

Silverman era un 'simple mortal', mig cec i paralític, però amb un do: podia saber qui estava Despertat, només en saber que hi era. Això li va reportar molts favors, els quals pagava amb altres favors, els quals van anar dedicats a eliminar el mal de la Terra. Si, Silverman era un filantrop. Amb aquests favors, va comprar una casa i va muntar una "empresa" de serveis especials fets per mags. I a través d'aquesta el Sr. Silverman va posar-se en contacte amb els jugadors.

Un temps abans de la seva mort, Silverman els contracta per investigar uns fets estranys que passen a una antiga (i carca) escola privada de l'estat de Delaware (al nord de Nova York; història anomenada *Altre cop per aquí, Puck?* basada en el Club dels Poetes Morts). A partir d'aquí, els farà treballar per separar fins que els tornarà a fer treballar junts per descobrir un Laberint Nephandi. Aquesta missió li portarà la mort i l'herència de les seves propietats als Pj.

El Laberint i San Francisco

El Laberint dels Nephandi (origen i final de moltes coses per aquesta terra succeïdes) va ser fundat fa molts anys, quan els primers colons van arribar... amb els seus cultes infernals.

En fundar-se San Francisco, i aquesta necessitar un port, també va necessitar un far. L'indret adequat era una petita illa prop de la costa. Algú, que sempre es va mantenir en l'anonimat, va cedir l'illa (sobre la qual hi tenia drets) i va fer construir-hi el far (el més modern de l'època), i va posar-hi un farer. Però sota tota aquesta bona voluntat, hi havia el fet que la illa feia anys que deien que estava maleïda. De fet, no era cert... del tot. El que passava és que ja hi havia una entrada a un Laberint, i amb el far, aquest va adquirir més poder.

A principis del segle XX, la Tecnocràcia va considerar que el Laberint era massa poderós per seguir existint, però no ho era prou com per aguantar una envestida d'un equip d'assalt. Primer error. No només va ser prou forta com per aguantar-lo, sinó que la operació va acabar per ser un èxit tàctic, però un fracàs en baixes... La magnitud de la confrontació màgica que hi va haver (tenint en compte que els Nephandi jugaven a casa) va provocar una reacció física sobre la falla de San Andrés (sí, aquella que passa per tota la costa de Califòrnia), provocant un dels més grans terratrèmols del segle XX. San Francisco va quedar gairebé arrasada (any 1906; més de 3 dies d'incendis i 300 mil persones sense casa)... Però la operació va ser un èxit tàctic, oi? El Laberint va quedar destruït en la majoria, i tots els disruptors de la realitat van ser neutralitzats, oi? 2on error. Galarius (líder del Laberint) va sobreviure (encara no sap ben bé com) i ha tornat a

muntar el Laberint. Gràcies a l'ajuda involuntaria del Sr. Silverman, ha pogut tornar a una situació de poder semblant al que tenia abans de l'atac i d'aquí no gaire podria tornar a provar d'invocar als seus senyors.

Ashville

"I la ciutat es va alçar després del que creien la fi del món. La gent estava somrient, alegre, havien sobreviscut. Era temps de tornar a construir la ciutat, i fer-la renèixer de les cendres que ara ocupaven el terra, com l'au Fènix feu en el seu moment."

-Inici de la Reconstrucció, Arxius de la Ciutat

Ashville és un poble gran (o una ciutat petita, com es vulgui) d'uns 1000 - 1500 habitants, i que ocupa una superfície d'uns 10 Km² en forma bàsicament allargada de Nord-oest a Sud-est. Està a uns 50 km al sud de San Francisco, i es triga uns 3/4 d'hora, aproximadament en arribar-hi.

És una ciutat que viu sobretot dels serveis turístics, degut al seu emplaçament a les Rocalloses, que ofereix als, abundants, excursionistes que hi passen una o dos nits, abans de començar la ruta o travessa. Tot i així, Disposa de molts serveis, alguns d'ells absolutament innecessaris per la quantitat de gent que hi viu (amb 1000 persones, és necessari un complex multisales de cinema o uns gran centre comercial?).

Al nord-oest de la ciutat, formant part d'un projecte per millorar la qualitat del turista (i possible futur resident), hi ha un grup de petits xalets amb moltes comoditats i prestacions de preu bastant elevat, però amb compensacions fiscals, i una església catòlica romana. És en aquest tros de la ciutat, la part més antiga, on hi ha les cases senyoriales, entre les quals hi ha la Mansió Silverman. També hi ha, més cap al sud-est, un centre polisportiu molt ben equipat. Cap al centre de la vil·la, hi ha l'ajuntament (que també disposa de jutjats i comissaria de xerif) i un petit parc on passejar-hi i fer-hi jugar les criatures (curiosament, ningú dels que hi va de dia, s'hi passejarien de nit). A la part més de sud-est, hi ha el centre comercial (amb els cinemes) i una església protestant anglicana.

Un cop a l'any, per una tradició que es remunta als principis de la ciutat, es fa un sorteig popular, per decidir quina de les esglésies utilitzarà cada religió durant aquell any concret. Això ve de la demanda des de els inicis de la ciutat de tenir un lloc per practicar els diferents ritus religiosos de la gent de la ciutat que no eren ni anglicans, ni catòlics romans, els quals ja tenien edifici. A canvi, aquestes esglésies, rebien una subvenció especial de l'ajuntament, per ajudar al manteniment.

Els habitants il·lustres

D'habitants il·lustres n'hi ha alguns. El xerif, els capellans i el redactor del diari són potser els més importants (per als Pj).

El Xerif (**John McGilligan**) és el típic policia de ciutat que va marxar-ne per no haver de patir l'estrès que provocava tot allò. Creu en la justícia però cada cop dubta més de les lleis i dels jutges... és racional fins a la medul·la i només acceptarà solucions racionals als problemes. Qualsevol cosa que surti de la raó, no la considerarà. Tot i així, és capaç de ser dialogant i qualsevol opció que a ell no se li hagués acudit, la rebrà de grat.

El redactor en cap del diari (**Arnold Dietmar**) és, a més a més, l'amo, editor i part dels periodistes d'aquest. És un home gran, d'uns 60 anys llargs però que encara es manté en forma. Per la edat que té, moltes dones (i algun home també) el considerarien

atractiu. Sempre va vestit com si hagués sortit d'una pel·lícula de Sam Spade o de Humphrey Bogart a Casablanca, i demana molt de respecte envers la seva persona, donant, exactament, el mateix que rep. Sempre tractarà a tothom que sigui uns 20 anys inferior a ell de "fill", però a ell se l'ha de tractar de "senyor". Només quan ell vulgui canviar aquesta etiqueta, se'l podrà tractar diferent. Només el xerif i la seva dona poden tractar-lo de tu, actualment. Tot i ser un diari petit, que només surt a Ashville, les seves repercussions nacionals no haurien de ser gaire importants (per no dir insignificants). Però no és així. Una notícia que aparegui per aquí, pot col·laborar a desestabilitzar el govern central de Washington (de fet, Nixon ja ho va comprovar). La xarxa de informadors que aquest home té, sembla inacabable, immensa, que ho agafa tot, però en canvi, com seria lògic en algú amb tant de poder, no té por de ningú. No creu que hagi de patir per res, ni creu que ningú li vulgui fer mal... com s'ho deu fer? Quin deu ser el seu secret? Ningú, a part d'ell (hom suposa), el sap. També és cert, que juntament amb el xerif, creu que hi ha una conspiració per controlar el país, o més encara, i que no hi ha res que afecti als òrgans federals, que no estigui manipulats. De fet, creuen que a nivell estatal, també hi ha conspiradors, per ajudar a que tot surti millor, però no en tenen proves concloents, així que no ho diran a ningú que no sigui de confiança.

Encara que com el seu homòleg romà (que serà comentat més endavant) també és un home de món, el **reverend Tucson** és un ser educat dins la cultura de la diversitat. La seva teoria és que Déu va donar als Homes la capacitat de venerar-lo de formes diferents, adequades a les necessitats de cada terra. Per això considera que la actitud del seu homòleg no és, ni de bon tros, una forma correcta d'animar a la gent a lloar Déu. És un membre respectat de la comunitat, i la seva església acull diversos fòrums per debatre tant temes religiosos com laics. És una persona oberta i amb qui es pot comptar per parlar de qualsevol cosa, i si es té un problema, "primer se n'ha de buscar l'origen."

Els sobrenaturals

El capellà de l'església romana (pare Absalom) és un fanàtic religiós. Si bé es cert que ha viatjat per tota la cristiandat, no n'ha tret res de bo. Ha fet les 3 Santes Peregrinacions (Santiago, el Vaticà i Jerusalem) i sembla ser que en el decurs de la última, va tenir el que ell anomena una visió i va rebre certs poders atorgats per Déu mateix... Va Despertar, però això només li va encegar més la visió sobre les altres cultures (i no parlem de les altres religions!)... Definitivament, el fet de Despertar només li va fer creure, més profundament, que ell era un elegit i que tenia raó en les seves idees. Aquest orfe (cap tradició ha descobert les seves capacitats), posseeix cert control sobre el Cardinal, la Ment i els Esperits. A més a més, posseeix l'únic node, a part del túmul Garou (que més endavant serà comentat), de la regió; però el tracta com un lloc especialment sant i no hi deixa entrar a ningú (i molt menys si no és cristià catòlic romà)

No gaire lluny del poble, muntanya amunt, hi ha un grup de sectaris ecologistes, que no deixen acostar-se a ningú al centre del seu terreny. Alguns del poble creuen que en realitat són adoradors del dimoni, altres que només una ecologistes bojós i d'altres creuen que són una secta que predica sobre la fi del món. En realitat, són un clan Garou amb el seu túmul. Aquest clan, actualment, consta de 7 membres de ple dret, i un cadell. El més ancià de tots, Paraules-de-Plata, és un Contemplaestrelles philodox, que si bé es mostrarà reticent a la presència dels mags a la zona, només els farà vigilar per saber què volen i què hi fan al poble.

Havent-hi Garou, el més fàcil és que també hi hagi vampirs. De fet, només n'hi ha un. Es diu Malaquies "el Vell", i és un monitor del Inconnu. És dels pocs vampirs que va sobreviure al

terratrèmol de 1906, i es coneix tota la història de la regió com si fos la seva pròpia. Males llengües diuen, que es descendent directe d'un dels primers Gangrel de la zona (que es suposa va ser un 4a generació). És "amic" dels Garou i a través de diversos pactes de sang, actualment es consideren parents amb tots els drets que això suposa (fet que no implica que altres vampirs els tinguin). També és cert, que aquest es considera el seu territori, i cap altre vampir hi pot posar els peus sense el seu permís explícit. Això és degut a la dificultat del terreny (que pocs vampirs joves coneixen), i a certs favors que el Príncep de San Francisco li va atorgar després del terratrèmol.

Hom considera que Ashville, només té un problema greu. Cada any, per les festes (més ben dit, "la Festa"), venen una colla de *motars* a saquejar i destrossar. El seu líder és un tal Ordoñez és un paio molt fort i animalot. Només una vegada se'ls va plantar cara, i van ser els Garou. Ells van descobrir (gràcies a Malaquies) que la majoria d'aquests *motars* en realitat són ghòuls d'algú de San Francisco. Ara les seves aparicions són més esporàdiques, però més destructives...

La Mansió Silverman

"I allà hi era ell, penjat del sostre en la posició de la creu, amb la cara mirant al terra, amb les vísceres sobre la moqueta... no en quedà ni l'esperit, per poder preguntar què havia passat"

-Històries de la Ciutat: La última nit del Sr. Silverman

Aquest edifici de 2 plantes, soterrani i un gran jardí va ser construït durant el segle XVII, quan encara era territori castellà, per la família Priest. Hi van viure durant un segle, aproximadament, ja que durant un dels múltiples enfrontaments entre anglesos i castellans del segle XVIII, els homes del virrei (que volien la casa i les propietats) els van acusar d'heretgia, i els van fer cremar. Ells, com a recompensa per descobrir la *plaga* dels heretges, es van poder quedar amb tot, però el Destí és just i els va maleir a vagar eternament fins que algú vengés la mort dels Priest, i els va convertir en vampirs (bé, un en ghoul...). Després d'uns anys d'abandonament, un intel·lectual va ocupar la casa, fent-se construir una gran biblioteca en el pis de baix. Quan aquest va morir estava llegint llibres ocultistes, i tot el poble va creure que es devia morir per culpa d'això i van considerar la casa maleïda. Fins als anys '50 d'aquest segle, la casa no va tornar a ser ocupada, i aquest cop, va ser el Sr. Silverman qui ho va fer. Gràcies a uns favors que li devien, va fer que els fantasmes no poguessin interferir en els assumptes que s'hi tractaven a dins i aquests no van tornar a molestar a ningú fins el dia de la mort del Sr. Silverman.

Només entrar, hom es troba amb una gran escala que porta al pis superior, i diverses portes que duen a la Biblioteca (que ocupa dues parets senceres de l'edifici), a la cuina, al menjador, i a la sala d'usos múltiples. Sota l'escala major, n'hi ha una de més petita que du fins al soterrani. La Biblioteca està bastant ben equipada, però no estar de bones amb el bibliotecari (un fantasma) pot portar a no trobar res, ja que ell es passa tota la eternitat ordenant la biblioteca (Rerafons: Biblioteca 4 si hi ha bones relacions amb el fantasma. Si no, Biblioteca 2). La cuina està totalment equipada per a la vida moderna i per a l'antiga. Juntament amb moderns forns d'inducció hi ha una cuina i un forn de llenya, per si es vol cuinar a l'antiga. A més a més, hi ha un ordinador connectat amb la base de dades de la biblioteca sobre cuina, permetent l'accés a centenars de receptes des de la mateixa cuina, i que es pot tocar amb les mans brutes, ja que està protegit contra la porqueria que hi pot caure. El menjador és de tot luxe (però amb un gust modern). Hi caben 10 persones en una taula apropiada, encara que normalment està preparat per al nombre d'inquilins. La sala d'usos múltiples hi ha sofàs i butaques i està

preparada per la projecció de pel·lícules i diapositives. D'altra banda, també disposa de TV d'alta definició i un bon equip de só.

Al pis superior, hi ha les habitacions i els banys. Són un total de 10 habitacions mitjanes de les quals 3 ja estan ocupades pel servei. Hi ha 3 banys perfectament equipats amb banyeres d'hidromassatge i totes les comoditats necessàries d'un bany.

Al soterrani és on hi ha, a més a més de la reserva de llenya, tots els controladors de la casa, i un parell de sales (més aviat mal equipades) que serveixen de laboratoris.

El Servei

Hi ha 4 persones de servei permanent. El majordom - manteniment (el senyor Gilfred Hudson), la japonesa madam Aoki Hudson (esposa del primer) que fa les funcions de jardineria i si li demanen fa de fisioterapeuta i massatgista (preu a part), el cuiner escocès Mike McGregor (cuina bé, però té mal geni) i la ajudant hispana (i sense papers) Maria López que normalment tampoc dorm a la casa.

A la part de darrera de la casa, al jardí hi ha un racó on madam Hudson hi té un petit jardí japonès amb cultius d'herbes medicinals, curatives i al·lucinògenes i un petit "temple" sintoïsta on hi practica la seva religió. Al jardí japonès se la pot veure cada matí fent practiques de Tai Chi.

El conveni del servei amb el Sr. Silverman (que degut a l'herència s'ha de mantenir) diu que no se'ls pot obligar a fer res que no vulguin, i que tenen lliure disposició de la casa, però no prioritat en l'ús (o sigui, que fora d'hores de feina poden fer el que vulguin a la casa, mentre ningú més necessiti, o vulgui usar, aquella sala). Les seves hores de feina varien, però se'ls pot trobar a tots ens actiu a partir de les 8 fins a les 20h sempre que no hi hagi res especial a fer.

Pel que fa a la màgia, són dorments, però estan tan acostumats a les coses rares, que la màgia (vulgar amb testimonis: ells) genera la meitat de paradoxa en la seva presència del que seria habitual amb un dorment estandar. Si algú del servei estigués en disposició de Despertar, aquesta seria Maria López, que segurament seguiria els preceptes del Cor Celestial, o dels Verbena, tot dependent de qui li ofereixi primer. Es clar, que encara ha de despertar...

Els Residents

Sr. Hudson

Naturalesa: Director

Conducta: Ordenat

Història: Militar britànic destinat a Japó com a oficial de comunicacions i altres serveis (després de la II Guerra Mundial) va conèixer a Aoki. Després va continuar amb la tradició familiar de formar part del servei d'una gran casa, fins que va entrar a la Mansió Silverman, on fa la major part del manteniment, recull el correu, el diari i la llet i també hi ha fa majordom.

Descripció: Home gran, d'uns 60 anys, cabell blanquinós i aspecte sempre correcte. Sempre dona la raó, però si creu que hi ha una alternativa, la exposarà sense preguntar...

Una cita: "el te és a punt, senyors..."

Mdm. Hudson

Naturalesa: Ordenada

Conducta: Tradicional

Història: Després de perdre la família durant els bombardeigs de la II Guerra Mundial, va trobar en un jove suboficial de l'exercit britànic (Sr. Hudson) que de fet, tampoc no eren tan dolents aquests occidentals que els havien ocupat el país... Quan el jove sergent li va oferir de casar-se i anar a Europa

Un escenari fet per Walhalla

a fer de mestral, ella va dir-li que sí, encara que no li va fer gaire gràcia. Va trobar molt més encertada la opció que sorgí anys després per anar als EU a treballar a casa del Sr. Silverman, i no parà fins a convèncer al seu marit d'anar-hi. Un allí, va poder tornar a estar en contacte amb la comunitat japonesa (que a la Gran Bretanya era molt més escassa) i ara està buscant algú de la seva família que encara estigui viu...

Descripció: És una senyora d'uns 60 anys (encara que manté una bellesa notable) petita i prima, però amb una vitalitat i força que els seus ulls reflexes amb molta energia. En contra de les opinions del seu marit, ella creu que el servei no cal que vagi uniformat, així que sempre va amb un quimono (adequat a cada ocasió) simple, però elegant.

Michael McGregor (Mike)

Naturalesa: Rebel

Conducta: Arquitecte

Història: Educat a muntanyes Highlands (nord Escòcia), va anar-se'n de ben petit a França, on va viure molts anys als (i dels) carrers. La seva oportunitat d'or arribà quan el cuiner d'un gran restaurant li va començar a demanar productes estranys per trobar... a canvi de ensenyar-li a cuinar (i menjar). Pocs anys després, ja era cuiner oficial d'un restaurant a la capital francesa. Aleshores va anar per tot el món fent de cuiner, però el seu mal geni feia que no li duressin gaire les feines, encara que aprenia molt a cada lloc on era...

Tot i no ser un cuiner titulat, se'l podria considerar un dels millors cuiners del món.

Descripció: És un home alt i fort, d'uns 40 anys (tot i que sembla tenir-ne us 60), que ha passat per més inferns dels que hom podria imaginar. El seu gran problema és que te molt mal geni. De fet, el van fer fora de la última feina, per tirar-li un paquet de sal tallarines a un client MOLT important, perquè aquest havia suggerit que s'hi podria posar-ne una miqueta. Després, al adonar-se que al plat quedaria salat va tirar-li una olla sencera de tallarines, per compensar la sal...

Uns cita: "Fa un dia molt bonic, doncs ja és hora que plougi..."

María Lopez

Naturalesa: Tradicional

Conducta: Protegida

Història: La Maria no fa gaire que va arribar al país. Estava feta un fàstic, però una "bona gent" del sud de Texas, va tenir-ne cura i li va donar roba. Quan va estar altre cop a punt, la volien tornar a Mèxic o obligar-la a prostituir-se. Va dir que no a les dues coses. El seu entrenament amb el Subcomandante Marcos li havia de servir d'alguna cosa.

Viure a Chiapas no havia estat mai fàcil, i va haver d'aprendre moltes coses per poder ajudar a la seva gent, i es va convertir en guerrillera. Després de passar per presó varies vegades, va haver de fugir, perseguida per l'exercit, fins arribar a aquella "bona gent" del sud de Texas.

Amb la segona gran fugida de la seva vida va tenir més sort, i va arribar a casa del Sr. Silverman, que li arreglà els papers de residència, però al ser una terrorista declarada, li estan posant difícil. Abans de morir Silverman, havien començat els tràmits per demanar asil polític.

Descripció: és una noia d'uns 25 anys,. És molt atractiva, pell fosca, cabell fosc i ulls foscos... demostren la seva ascendència índia de Chiapas. No està disposada a fer res que impliqui il·legalitat, immoralitat, o danys a tercers. És una supervivent i si no li agrada un lloc agafarà els trastos i no se la tornarà a veure. Però alhora, necessita els diners per poder ajudar al seu poble i a l'EZLN, perquè veu que no hi ha res a fer mentre Chiapas segueixi sent mexicà.

Una cita: "Lo único que desitjo és poder ajudar al meu pueblo..."

Srs. Priest

Són els autèntics amos de la casa. Més ben dit, ho eren abans que els cremessin. Actualment, no deixen sinó de ser uns fantasmes força molestos, si no se'ls controla una mica.

No són mala gent, però el seu puritanisme de finals del segle XVIII queda una mica desfasat, actualment, sobretot si ho comparem amb els Adeptes Virtuals o els Cultistes de l'Èxtasi.

Les seves intencions són destruir la casa. Creuen que és un dels seus lligams amb el món (grillons de Wraith?) i si la destrueixen, serà més fàcil marxar cap al paradís... L'altra grilló són els seus assassins, que encara estan "vius". Els volen morts i podrint-se a l'infern. Només de tenir una d'aquestes coses, intentaran anar-se'n per sempre d'aquest món.

S'ha de tenir en compte, que aquests dos fantasmes porucs, estan disposats a negociar, però encara no acaben d'entendre que estan morts, i que els temps han canviat. Per no destruir la casa, ells demanen (de sortida) unes condicions de puritanisme impressionants, encara que poden baixar una mica el nivell. El mínim que estan disposats a acceptar és: res de Sexe – Drogues – Rock'n'Roll, res de blasfèmies i res d'activitats herètiques (clar que se'ls pot convèncer que hi ha altres formes de cultes a Déu, acceptats per la Església (tant catòlica com anglicana)). Ells a canvi, estan disposats a fer de guardians de la casa (encara que serviran de poc, perquè són extremadament porucs, i encara creuen que els sers físics poden fer-los mal...)

Força de voluntat: 5
Ràbia: 8
Gnosis: 8 / 4
Poder: 20

¹Poders del fantasma poderós (ell o ella a elecció del Narrador):

Aparició: així pot manifestar-se en el món terrenal. Quan l'utilitza no pot afectar-lo (5 pp)

Controlar sistemes elèctrics: permet el control d'un sistema elèctric (ordenadors, calculadores, rentavaixelles, sistemes de seguretat, ...) (5 pp)

Cortocircuit: permet crear cortocircuit en un sistema elèctric (3 pp)

Crear vent: igual que el fantasma de la biblioteca, però de molt menys poder (1 pp)

Metamorfosis: pot aparèixer en la forma i l'aparença d'allò que desitgi, tot i que no en guanya les propietats (5 pp)

Poders del fantasma menys poderós (igual que abans):

Aparició: així pot manifestar-se en el món terrenal. Quan l'utilitza no pot afectar-lo (5 pp)

Crear foc: permet la creació de petits focs, però no el seu control posterior (1 pp)

Influència: permet canviar l'estat d'ànim d'un ser viu. No cal que li parli, i els efectes són graduals (9 pp => 3D)

El fantasma de la biblioteca

Aquest és el problema que té la biblioteca. És un fantasma relativament poderós i es suposa que és l'antic propietari, el qui va fer l'ampliació de la biblioteca i que va morir llegint llibres

¹ Tots els poders estan al llibre bàsic (només en castellà a l'Estat Espanyol (La Factoría de Ideas (3001))).

estrany. El Sr. Silverman, coneixia la seva existència i no va provar mai de fer-lo fora. L'únic inconvenient que comporta és que té la mania d'ordenar-ho tot. Això implica que es passa tot el temps reordenant els llibres de la biblioteca, i altres papers que hi puguem trobar.

El fantasma, ordena amb el seu estil (que canvia cada dos per tres), per tant, qui vulgui informació de la biblioteca ha de fer-se amic del fantasma (per que aquest li busqui la informació).

Força de voluntat: 7
Ràbia: 7
Gnosis: 7
Poder: 42

Poders:

Parla mental: permet comunicar-se amb els humans i altres sers (12 punts de poder (pp) => 4D per comunicar-se).

Netejar Plaga: elimina la corrupció espiritual de la zona (10 pp).

Crear vent: crea petits corrents d'aire que normalment utilitza per moure els llibres (10 pp).